

6) w zakresie nadzoru państwowego nad nie uspołecznionymi jednostkami organizacyjnymi i osobami fizycznymi prowadzącymi działalność w dziedzinie handlu wewnętrznego oraz — z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu § 1 ust. 3 — w dziedzinie przemysłu piekarskiego:

- a) reguluje i nadzoruje tę działalność,
- b) nadzoruje organizacje zrzeszające osoby fizyczne i prawne prowadzące zarobkową działalność gospodarczą w zakresie handlu, usług handlowych i przemysłu piekarskiego oraz jednostki nadrzędne nad tymi organizacjami.

§ 3. Określone w § 2 ust. 2 pkt 2 zadania i uprawnienia Ministra Handlu Wewnętrznego odnoszą się do całej dziedziny objętej międzyresortową koordynacją niezależnie od podporządkowania organizacyjnego jednostek objętych koordynacją.

§ 4. Minister Handlu Wewnętrznego wykonuje funkcje koordynacji międzyresortowej w porozumieniu z właściwymi ministrami, a w odniesieniu do jednostek spółdzielczych — po porozumieniu z centralnymi związkami spółdzielczymi.

§ 5. Ministrowie oraz centralne związki spółdzielcze nadzorujące dostawców (sprzedawców) towarów z produkcji krajowej i importu na rynek:

- 1) uzgadniają z Ministrem Handlu Wewnętrznego asortymentowy plan dostaw towarów z produkcji krajowej i importu na zaopatrzenie rynku;
- 2) składają Ministrowi Handlu Wewnętrznego sprawozdania z wykonania kwartalnych planów dostaw na rynek towarów, o których mowa w pkt 1;

3) odpowiadają za:

- a) składanie przez podległe (zrzeszone) jednostki dostarczające towary na zaopatrzenie rynku, we właściwym terminie w toku opracowywania narodowego planu gospodarczego, Ministerstwu Handlu Wewnętrznego informacji o projektowanych dostawach na rynek, a w odniesieniu do towarów, których występuje niedobór na rynku — także o całej planowanej produkcji i dostawach na eksport,
- b) zasięganie przez podległe (zrzeszone) jednostki upoważnione do bilansowania i rozdziału towarów — przed zatwierdzeniem bilansów materiałowych i planów rozdziału artykułów stanowiących przedmiot obrotu rynkowego — opinii Ministerstwa Handlu Wewnętrznego lub jednostek wyznaczonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. z 1949 r. Nr 10, poz. 62 i Nr 61, poz. 478, z 1951 r. Nr 60, poz. 410, z 1952 r. Nr 19, poz. 113 i Nr 45, poz. 305, z 1956 r. Nr 58, poz. 270 oraz z 1969 r. Nr 20, poz. 148).

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

211

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI ORAZ MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 października 1970 r.

w sprawie zatwierdzania pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do umieszczanych w miejscach publicznych mauzoleów, pomników, rzeźb wolno stojących lub wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną, rzeźb stanowiących elementy dekoracyjne małej architektury ogrodowej i terenów użytku publicznego, zwanych dalej obiektami, oraz malowideł ściennych lub sufitowych, mozaik, sgraffit itp., wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną lub wewnątrz obiektu budowlanego oraz w urządzenia wpływające na wygląd obiektów budowlanych, zwanych dalej dziełami plastycznymi.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) obiektów budowlanych służących celom kultu religijnego i urządzeń umieszczonych wewnątrz tych obiektów,
- 2) nagrobków na cmentarzach.

3. Za miejsce publiczne w rozumieniu rozporządzenia uważa się:

- 1) place i ulice,
- 2) stałe szlaki turystyczne pomiędzy liniami rozgraniczającymi te szlaki od innych nieruchomości,
- 3) obszary kolejowe,
- 4) pasy drogowe dróg publicznych,
- 5) drogi wodne z brzegami oraz dostępne dla ogółu tereny portów i przystani,

6) tereny lotnisk cywilnych,

7) tereny zieleni użytku publicznego, jak parki, skwery itp. urządzenia, oraz cmentarze i inne obiekty związane z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego,

8) wnętrza obiektów budowlanych użytku publicznego oraz przynależne do tych obiektów ogrody i dziedzińce — dostępne dla ogółu.

§ 2. Przed przystąpieniem do opracowania projektu obiektu lub dzieła plastycznego, o których mowa w § 1 ust. 1, inwestor powinien uzyskać zezwolenie na jego realizację, a następnie, po sporządzeniu projektu — decyzję o zatwierdzeniu tego projektu pod względem artystycznym:

- 1) jeżeli przewidywana wartość kosztorysowa obiektu (dzieła plastycznego) jest wyższa od 500.000 zł — Ministra Kultury i Sztuki,
- 2) jeżeli przewidywana wartość kosztorysowa obiektu (dzieła plastycznego) nie przekracza 500.000 zł — organu do spraw kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. 1. Minister Kultury i Sztuki wydaje decyzję, o której mowa w § 2 pkt 1, po zasięgnięciu opinii Kolegium Rzecznawców do Spraw Sztuk Plastycznych i Fotografiki przy Ministerstwie Kultury i Sztuki. W skład zespołu opiniującego powinien wchodzić przedstawiciel Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Organ do spraw kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wydaje decyzje, o których mowa w § 2 pkt 2, po zasięgnięciu opinii komisji artystycznej do spraw plastyki i sztuki ludowej.

3. Komisja artystyczna do spraw plastyki i sztuki ludowej rozpatruje projekty (§ 2) w zespole opiniującym w składzie co najmniej trzech osób. W skład zespołu opiniującego komisji powinni wchodzić przedstawiciel organu państwowego nadzoru budowlanego właściwego do spraw budownictwa powszechnego oraz wojewódzki konserwator zabytków (konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa).

4. Jeżeli obiekt lub dzieło plastyczne, o których mowa w § 1 ust. 1, związane są z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego, organ wymieniony w ust. 1 zasięga opinii Prezydium Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, natomiast organ wymieniony w ust. 2 zasięga opinii wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa.

5. Organy wymienione w ust. 1 i 2 powinny przed wydaniem decyzji zasięgać opinii czynników politycznych i społecznych oraz właściwych komisji działających przy Ministerstwie Kultury i Sztuki i wydziałach kultury prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

6. W sprawach dotyczących wznoszenia lub umieszczenia obiektów (dzieł plastycznych), określonych w § 1 ust. 1, w zabytkowych układach urbanistycznych i zespołach budowlanych, wpisanych do rejestru zabytków, lub gdy wzniesienie albo umieszczenie tych obiektów lub dzieł plastycznych może przyczynić się do zmiany wyglądu zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek — wydanie decyzji następuje po uprzednim uzgodnieniu z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 4. Wniosek o zezwolenie na realizację obiektu lub dzieła plastycznego wymagającego zatwierdzenia pod względem artystycznym powinien być sporządzony na piśmie i zawierać:

- 1) pełną nazwę inwestora,
- 2) nazwę obiektu (dzieła plastycznego) ze wskazaniem przewidzianej lokalizacji,
- 3) koncepcję projektu,
- 4) nazwiska proponowanych projektantów i wykonawców obiektu (dzieła plastycznego),
- 5) wskazanie źródeł finansowania i posiadanych na ten cel funduszy,
- 6) planowany koszt wzniesienia obiektu (dzieła plastycznego),
- 7) uzasadnienie wniosku.

§ 5. Projekty obiektów (dzieł plastycznych) wymienionych w § 1 ust. 1 powinny być przedstawiane przez inwestora do zatwierdzenia pod względem artystycznym przed przedłożeniem do zatwierdzenia planu realizacyjnego organowi do spraw budownictwa, urbanistyki i architektury prezydium właściwej rady narodowej.

§ 6. Organy wymienione w § 2 mogą przed wydaniem decyzji, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, zażądać uzupełnienia projektów niezbędnymi rysunkami oraz fotografiami modelu projektowanego obiektu (dzieła plastycznego) albo odpowiednimi fotografiami otoczenia lub obiektu budowlanego, w którym ma być umieszczony dany element plastyczny, jeżeli przedstawiony projekt niedostatecznie wyjaśnia pomysł i szczegóły wykonania.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 9 września 1963 r. w sprawie zatwierdzania pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych (Dz. U. Nr 45, poz. 254).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. *R. Gerlachowski*

212

OBWIESZCZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 8 października 1970 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1970 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 19, poz. 159) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 251, z 1966 r. Nr 32, poz. 196 i z 1970 r. Nr 19, poz. 159) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje przepisów:

- 1) § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie

mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 52, poz. 251) w brzmieniu:

„§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1966 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 32, poz. 196) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1970 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 19, poz. 159) w brzmieniu:

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*